

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Pace vouă, o, pace vouă, fiilor, ucenicii Mei de azi! O, pace vouă, așa cum le-am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei de atunci în ziua când M-am ridicat din mormânt și, iarăși apoi, a opta zi de după învierea Mea ca să Mă vadă și Toma, care a lipsit dintre ucenici când M-am arătat lor întâia oară! Erau și ei neprimiți din partea Mea de mai-marii poporului de atunci, și lucrau cu grijă să Mă vestească înviat, și apoi toată istoria Mea cu ei de până la învierea Mea.

O, și azi, la fel ca și atunci este necredință, este neprimire, este nedumerire. Îi văd încă întrebători pe mulți, se întreabă ce este acest cuvânt, această carte, această mânuță de fii care mărturisesc că Eu, Domnul, petrec între ei, lăsându-le cuvântul Meu în cartea Mea cea de azi cu ei, cu voi, o, fiilor.

Intru iar și iar la ei, ca și atunci la ucenicii Mei prin ușile încuiate de necredința mai-marilor vremii de atunci, intru și grăiesc lor cuvântul Meu cel dintre voi pentru ei. O, cum să nu le spun și lor ca și vouă, cum să nu le spun: „*Pace vouă!*” și lor? Voiesc să fie și ei părtași ai bucuriei celor ce cred, căci fericiți sunt cei ce cred, așa am spus Eu între ucenicii Mei în ziua a opta de după învierea Mea acum două mii de ani.

Fericirea celor ce cred, o, nimeni n-o poate lua de la ei, nimeni, căci ei sunt cei neînfricați, îi ajută întru aceasta credința și puterea ei mare, așa cum pe atâția fericiți, care mergeau pentru Domnul până la mucenicie mărturisindu-L, îi întărea credința cea plină de dor pentru Domnul lor, și iată ce fericiți sunt cei ce cred de la Dumnezeu când El Se descoperă pe pământ lor!

Îmi găsesc acum cuvântul gurii Mele ca să intru cu el la preoții și arhierii neamului român, și apoi peste tot pământul pe unde viețuiesc creștini ai bisericii lui Iisus Hristos după trăirea rânduiei cea de la început lăsată prin sfinți și prin părinți, începând de la ucenicii Mei cei dintâi și căroră le-am lăsat zestrea cea din neam în neam a fiilor lui Dumnezeu, credința și mărturisirea împărăției lui Hristos cu oamenii pe pământ, Domnul Cel înviat.

În a opta zi de după învierea Mea intru la voi, cei ce slujiți în mijlocul poporului român în numele Meu și al Evangheliei Mele de acum două mii de ani, și de aici spre tot poporul credincios de pe pământ.

O, pace vouă! Hristos a înviat!

Le spun și celor ce se luptă în ei înșiși să-și spună că nu cred în Dumnezeu, le spun și lor: „*Hristos a înviat!*” spre aducere-aminte de Domnul Cel înviat, căci le spun adevărul cel mare, cel ce a zdruncinat lumea toată de atunci și cea de după ei.

Hristos a înviat! Această veste sfântă a fost piatra de temelie a bisericii lui Hristos și a crescut pe piatra aceasta împărăția lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ, având la cârma ei preoți ai lui Hristos, mai întâi tainici din pricina necredinței stăpânitorilor lumii, și apoi ucenici credincioși, cunoscuți pentru slujire și pentru adevărul credinței că Hristos este Mântuitorul celor ce cred în El, este Domnul Cel înviat dintre cei morți.

O, apropiați-vă cu credință de Duhul Cuvântului Meu, Care intră la voi să Se dăruiască vouă, căci este El Mângâietorul Cel promis că va veni și va aduce de la Dumnezeu și va vesti lucrările lui Dumnezeu în mijlocul bisericii Sale, în mijlocul oamenilor.

S-au întrebat mulți și încă dau să se întrebe: ce este această carte a Cuvântului lui Dumnezeu și de ce vine ea, când este de ajuns Sfânta Scriptură? Așez acum lămurit răspun-

sul Eu Însumi, Care Mă scriu în cartea aceasta cu sprijinul urechilor și mâinilor fiilor credincioși acestui cuvânt coborât de Dumnezeu la ei pe masă.

Această carte este proorocită prin Scripturi că va veni pe pământ și se va numi *Cuvântul lui Dumnezeu*, venirea Mea cu sfinții în zeci de mii, precum este scris să vin iarăși, și iată, vin!

Această carte este cuvântul Meu cel de azi, cu care-Mi cresc un popor Mie slujitor în taină, învățându-l mereu să stea în voile lui Dumnezeu așa cum am stat Eu sub voia Tatălui Meu tot timpul, primind de la Tatăl toată lucrarea Mea ca un Fiu supus, ascultător, învățat de Tatăl cuvânt cu cuvânt, căci Tatăl Mă învăța, Mă hrănea cu voia Sa, iar Eu așa lucram, nu de la Mine, ci de la Tatăl lucram, ca și cei de azi, care iau de la Mine ce să lucreze, și ca să lucreze ei tot ceea ce le dau de lucru, așa cum am lucrat Eu pe pământ cât am stat cu trupul, și cu ucenicii Mei purtându-Mă, nu singur, o, că nu este bine să fie omul singur, și nici acum Eu nu umblu singur, căci cu sfinții vin, și lucrez și Eu și lucrează și ei și creștem prin cuvânt un popor sfânt și împărțim învățătura aceasta peste tot ca să fie ea pe pământ așezată pentru cei ce cred și se lasă cu învățătura cea mereu astăzi a lui Iisus Hristos, Care vine să înnoiască lumea, precum este scris în Scripturi despre nașterea din nou a lumii.

Apropiați-vă și hrăniți-vă din viță, voi, cei ce slujiți în numele Meu înaintea oamenilor, căci mlădița nehrănită se usucă fără hrană, dar cea hrănită și îngrijită aduce roadă, o, și aceasta fac Eu cu fiii cuvântului Meu prin cartea Mea cu ei, prin statul Meu în mijlocul lor cuvânt, ca să pot Eu prin credința lor să împlinesc Scripturile care mai sunt de împlinit și să-Mi amintească ei cu rugăciune și cu post că vin Scripturile cele de pe urmă așteptându-și împlinirea, iar Eu să le împlinesc.

Vă învăț și pe voi ca și pe ei, și iată ce vă povățuiesc dacă sunteți ai Mei, ai lui Hristos și ai învățăturii Lui: O, fiilor, țineți rânduielele sfinte ale bisericii, căci pildă de urmat trebuie să vă arătați voi tot timpul în fața turmei lui Hristos. Voiesc să îndreptăm cele ce trebuiesc îndreptate și așezate iarăși în bună rânduială, și iată ce vă rog, și îngenuncheat vă rog, faceți pe trupurile voastre drept semnul sfintei cruci când vă închinați înaintea celor povățuiți prin biserică, că iată, privesc la voi cu sfinții și văd că din pricina odăjdiilor prea bătute cu fir, prea împăunate, prea tăbloase, nu puteți de ajuns să ridicați mâna dreaptă de sub odăjdii și să vă însemnați pe trup semnul sfintei cruci la locul său, pe frunte, pe piept și pe umeri, și cu toată evlavia pentru acest semn, căci dacă crucea se așează strâmbă pe voi când vă închinați, vă văd cei ce vă privesc și vă judecă, fac păcatul judecății, bieții de ei, iar Eu, Domnul, vin la voi și vă îndemn ca și pe fiii cuvântului Meu și vin să vă grăiesc și vouă.

Priviți-i pe cei crescuți cu slava cuvântului Meu de azi, căci preoții cei dintre ei sunt îmbrăcați smerit, cu veșminte smerite, frumoase ca Hristos, din pânză țesută în cruciulițe, și cad frumos pe ei veșmintele lor și pot face ei drepte închinăciunile toate, o, și vă învăț cu umilință și pe voi, căci voiesc să semănați cu Mine, fiilor, și să stați în duhul smereniei sub învățătura Mea cea blândă și plină de iubire, ca să crească tot așa și turma, o, fiilor slujitori.

Iată, vremea vine tot mai cețoasă peste pământ, căci duhul lui satana lucrează de la întuneric asupra bisericii lui Hristos și dă să aducă strâmtorare mersului cu Domnul și voiți Domnului peste pământ și peste oameni, iar Eu, Domnul, voiesc cu tot cerul de sfinți și de îngeri să țin pe mai departe sub adăpost ceresc pământul român și neamul de pe el, și iată, pot aceasta prin glasul cuvântului Meu, care ține departe orice putere vrăjmașă, dar este de vegheat și de îndreptat peste tot calea cu Hristos prin post și rugăciune și prin ținerea cu sfințenie a datinilor creștinești, prin credință tare, o, fiilor, căci Eu, Domnul, prin credința celor ce s-au voit cu Dumnezeu în ei am împlinit în toate vremile Scripturile și voia lui Dumnezeu peste pământ, și toate proorociile din Scripturi așa le-am împlinit.

Am așezat prin sfinții ei biserica și rânduiala ei, și pe patru stâlpi am așezat-o ca să stea, că am voit să nu se clatine ea, să nu se umble la temelie ei. Apoi însă unul din stâlpi a fost

clătinat, s-a făcut mic de tot, căci fără postul care s-a micșorat de tot din pricina răsturnării vremii sărbătorilor creștinești acum o sută de ani, o, e greu acum fără rânduiala întregă să ținem departe pizma vrăjmașului satana, și iată, este de reparat ceea ce s-a șubrezeit la temelia bisericii Mele, iar pe fiii cuvântului Meu i-am învățat această reparare. Grăiesc cu ei așa cum grăia Dumnezeu cu omul la începutul cel de acum șapte mii de ani, iar voi știți aceasta din Scripturi, căci Eu, Domnul, am putere să fac această minune, să grăiesc pe pământ, și iată, grăiesc, o, și grăiesc și cu voi și vă învăț și pe voi frumusețea tainei de creștin al lui Iisus Hristos, că n-are cine să mai învețe turma spre Hristos.

Iată ce frumos, ce tainic lucrez Eu, Domnul, cu fiii poporului cuvântului Meu! I-am lăsat descoperiți, văzuți să fie. N-am mai lucrat cu ei ca la începutul bisericii Mele acum două mii de ani când preoții ei erau neștiuți de preoții legii vechi, și erau ei slujitori fiecare în familiile lor, iar patriarhul lor era tainic, chiar dacă iudeii îl numeau pe el „dreptul”, și era el ucenicul care a pus înaintea noii preoții sfânta liturghie, iar istoria îl numește pe Iacov, întâiul patriarh al Ierusalimului, o, și așa Mi-am început Eu împărăția cerurilor pe pământ, neamul cel după Hristos, neamul cel creștinesc, și în taină am lucrat în mijlocul poporului de atunci și-Mi așezam împărăția pe pământ.

Vă învăț, fiilor, că pe ucenicii Mei i-am învățat mult acum două mii de ani, căci omul este plin de sine și trebuie biruit mai întâi, și numai apoi să Se așeze Domnul în el cu fața Sa, cu voia Sa.

Îi învățam pe ucenici privind îndelung la ei și peste ei și în ei, o, și aveau nevoie de învățatură și le spuneam: «*Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia!*». O, ferți-vă și voi de acest aluat, vă învăț aceasta ca și pe ei, că văd că e de învățat și de împlinit povețele pe care vi le dau.

Fățarnicia, care s-a voit mereu a fi lucrare în biserică, o, e satanică această lucrare și ieșe deasupra când nu te aștepți, așa cum a ieșit cu răsnet acum două mii de ani păcatul lui Iuda, căci el nu-și arăta lucrarea lui ascunsă și se fățarnicea și de o parte și de alta, între ucenicii Mei și între preoții templului, care îi cumpărau sufletul prin duhul fățarniciei lor, căci se purtau frumos și mios cu Iuda arhieriei și preoții de atunci, ca nu cumva să bănuiască el la ce faptă îl vor împinge pe apostolul Meu, care umbla de colo-colo fără veghe peste el, fără știrea celorlalți ucenici. O, numai Eu știam ce Scriptură trebuia să se îplinească prin neastâmpărul acestui ucenic împărțit cu pasul său, cu obiceiul său ascuns de ceilalți frați întru Hristos.

Am avut și am încă pe acest drum al poporului Meu de azi creștini care Mă știu și care umbă de colo-colo după obiceiul firii lor, chiar dacă la începutul lor cu acest drum dădeau ei să arate că prețuiesc aparte credințioșia lor pentru Mine, pentru ascultarea de povața Mea, pentru statornicie, dar mai apoi ei s-au schimbat, iar dacă s-au schimbat s-au ascuns cu lucrarea lor cu care umblau de colo-colo și n-au mai înțeles primejdia care i-a despărțit apoi de mersul lor cu Mine, o, și iată cum fățarnicia aduce după ea durerea și nefericirea celor nestatornici pentru vremea vieții lor, căci orice faptă își arată apoi rodul ei, bun sau rău, iar fățarnicia nu-ți aduce decât numai dureri apoi, așa cum a fost și cu soarta lui Iuda și a preoților fățarnici cu el ca să-L piardă apoi ei pe Hristos cu moarte pe cruce.

Sunt cu masă de cuvânt și sunt cu ucenicii Mei de atunci la masă cu voi ca să vă povățuiesc cu dulce cuvânt ca și pe fiii cu care Mă sprijin cu slava cuvântului Meu când îl așez în carte pe pământ. Apostolul Toma aduce vouă salutul învierii Mele și grăiește el vouă de lângă Mine și iată, binecuvântată să-ți fie grăirea ta de lângă Învățătorul tău Iisus Hristos, ucenic iubitor!

— *De iubire și de dor, o, Doamne, de aceea am dorit să-Ți văd ranele, să mă închin pentru ele înaintea Ta mărturisindu-Te înviat, Domnul meu și Dumnezeul meu.*

Umblam și eu când și când despărțit de ceilalți ucenici, dar din cer înțeleg acum că toate au fost cu rost, totul a fost așezat de Dumnezeu pentru mărturisirea cea întregă și nepărtinitoare, ca să rămână ea cu putere de credință pentru urmași, Doamne.

Poporul Tău cel mic de azi, acești puțini ai Tăi de azi, cu care Tu Îți sprijini venirea cuvântului Tău în cartea Ta de azi, o, sunt ei ca și noi, cei de atunci, stai cu ei ca și cu noi și îi înveți de la Tine ca și pe noi, Doamne. I-ai luat în slujba Ta cea tainică, i-ai luat dintre cei ce-Ți poartă amintirea prin taina de biserică a Ta, Doamne, și faci cu ei lucrare dulce și-i ții sub grija Ta, păzindu-i pe ei de tot răul ca și pe noi atunci, o, și le dai de lucru prin cuvânt, le dai putere de ascultare, îi ocrotești dumnezeiește și sunt ei cărarea Ta de venire a Ta cuvânt pe pământ, iar ei sunt cumiși, sunt harnici, stau sub harul credinței lucrătoare, ajută mersul Tău, Îți aduc slujire și rugă de mântuire pentru cei de pe pământ și pentru cei plecați de pe pământ, toate sub rânduiala cea nouă a cuvântului Tău, iar ocrotirea lor din partea Ta îi umple de nădejde, le dă statornicie și răbdare sfântă, toate prin ascultarea lor de Tine, Învățătorul lor.

Voi, slujitori în biserica neamului român, să știți că acești fii, cu care Își sprijină Domnul Iisus Hristos cuvântul Său de pregătire a slavei zilei Sale, care vine curând, precum este scris să vină și să fie chemată să vină, o, ei nu trebuie să asculte decât de Dumnezeu mai întâi, iar voi să înțelegeți cu inima din voi ce este ascultarea lor de Dumnezeu, și numai apoi de cele ce seamănă cu voia lui Dumnezeu, care vine spre ei de pe pământ s-o săvârșească ei.

Fii fericiți, frați iubiți, fii prin credință fericiți cu fericirea mea, căci fericiți sunt cei ce cred, o, frați iubiți! Dacă n-aveți această fericire în sufletele voastre căutați după ea ca s-o căpătați, ca să fii voi fericiți, că iată, vine Domnul între voi cuvânt că vă iubește, că vă dorește fericirea pe care o au cei ce cred și iubesc ascultarea de Hristos, lucrările Sale cele din toate vremile, căci Domnul nu stă în cer, iubiților, nu, ci lucrează mult, mult și mereu și împlinește tainic tot ce este scris în Scripturi să se arate și să se așeze să fie apoi, iar voi înșănătoșiți-vă credința și iubirea, că vine spre voi vindecarea cea din cer, numai să vă aplecați spre ea, numai să credeți, frați iubiți.

Și acum, amin, Doamne, și mă aplec cu dor ca un ucenic al dorului de Tine și de tainele Tale, o, că multe sunt, dar mintea omenească e mică de tot, e puțină din pricină că omul a luat fără de ascultare de Tine din pomul din care Tu i-ai spus să nu mănânce, iar el a luat și a mâncat și a știut binele și răul și s-a văzut gol apoi și s-a văzut greșit și s-a rușinat de fapta neascultării sale, prin care și-a agonisit rușine.

Sunt ucenicul Tău, sunt trimisul Tău și suflu lucrare de pocăință peste toți cei care slujesc pe pământ în numele Tău, și Te rog pentru cei dintre ei care se umilesc și se căiesc de păcatele lor din viață, Te rog să le ștergi Tu, Doamne, pe toate, iar eu îi iert și îi dezleg pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și îi povățuiesc spre darul credinței sfinte, spre statornicie, și tainic să Te urmeze făcând voia Ta și a cuvântului Tău, așa cum ucenicii Tăi cei de azi Te ascultă și se apleacă, Doamne, sub cuvântul Tău.

O, slavă Ție pentru aplecarea Ta de acum! Stăm și noi îngenunchați cu Tine înaintea ușilor lor ca să se deschidă ele și să fie primit Domnul și urarea Sa de pace peste ei după opt zile de la slava învierii Sale. Amin.

— O, pace vouă ucenici însoțitori ai Mei ca să intru cu voi în mijlocul celor ce poartă numele Meu pe pământ în zilele acestea și să le grăiesc lor cuvântul Meu, povața Mea! Aș fi avut și am multe să le spun. Mă uit însă cât pot ei purta și cât nu, și îi îndemn spre credință sfântă, căci Domnul lucrează mântuire mare la mulți.

Rămân tainic în mijlocul ucenicilor Mei de azi, cu care Mă port cuvânt peste pământ și pe care îi am aparte ca să pot să-i țin curați și neamestecați cu cele ce nu sunt sub ascultarea voii lui Dumnezeu, căci voia omului e multă pe pământ, la fel și în biserici, și stă ea împo-

triva voii lui Dumnezeu cu oamenii, o, și de aceea Îmi țin deoparte micuțul Meu popor, mânuța Mea de fii, cu care Îmi vestesc și Îmi așez pe pământ împlinirea Scripturilor de apoi așa cum sunt ele scrise să vină și să fie așezate pe pământ.

Vă spun acum vouă, celor ce slujiți în biserica neamului român, și prin vorbirea Mea vouă spun la toți cei credincioși, creștini după datina celor dintâi de acum două mii de ani, vă spun vouă salutul bucuriei celor ce Mi-au fost aproape atunci când am înviat și le-am șters lacrimile durerii de pe obraz spunându-le după învierea Mea: „*Pace vouă!*”, și apoi le-am spus: «*Luați Duh Sfânt, și precum Tatăl M-a trimis pe Mine, și Eu vă trimit pe voi să vestiți pe Hristos și biruința Sa asupra stăpânitorului satana, căci Hristos a înviat și a biruit prin cruce!*».

Pace vouă, dar și fericirea celor ce cred v-o dăruiesc vouă! Eu sunt Cel ce sunt. De șaptezeci de ani Mă desăvârșesc pe pământul neamului român prin acest cuvânt. Eu sunt Cel ce sunt și de aceea pot să grăiesc și să împlinesc cuvântul Meu. Eu sunt, și voiesc să știe toți cei cărora cuvântul Meu le dă putere să creadă, că datu-Mi-a Tatăl toată puterea în cer și pe pământ, și iată, vin cu putere de cuvânt, iar Tatăl Se mângâie cu Mine și de la Mine văzându-Mi iubirea cuvântând și chemând omul spre împărăția lui Dumnezeu și a fericirii celor ce cred, căci fericiți sunt cei ce cred!

Iubirea strigă pe ulițe să vină oamenii spre ea, căci Hristos vine și vine, precum este scris.

Îmi așez numele pe epistola Mea cea de azi. Sunt Iisus Hristos, Domnul Cel înviat a treia zi din mormânt, după făgăduința cea scrisă în Scripturi să se îplinească, și ea s-a împlinit.

Amin, amin, amin.

16-04/01-05-2022